

¡Viva la fiesta teatral más grande del mundo!

*17 zile, 5 continente, 36 de țări, 98 de companii, 12 săli, 6 coliseum-uri,
24 de parcuri, 540 de spectacole, peste 1200 de artiști prezenți...*

Unul dintre cele mai importante festivaluri de teatru din lume are loc, o dată la doi ani în Columbia la Bogota. Ajuns la cea de-a noua ediție (ce se va desfășura loc anul acesta între 26 martie și 11 aprilie), **Festivalul Ibero-american de Teatru** de la Bogota (prescurtat **FITB**) a fost creat în 1988 de Fanny Mikey și Ramiro Osorio pentru a celebra 450 de ani de la înființarea orașului Santa Fe de Bogota. Prin diversitate, pluralitate și prin reprezentarea diferitelor genuri și tendințe ale artei scenice, organizatorii au încercat încă de la început să demonstreze faptul că arta, prin intermediul teatrului, poate determina înțelegerea și toleranța între popoare și oameni, între lumi și culturi distincte.

Încă de la prima ediție, ce purta subtitlul „Un act de credință în Columbia“, Festivalul s-a transformat într-o aventură culturală având ca obiectiv principal integrarea din punct de vedere artistic a țărilor latino-americane în mișcarea culturală mondială. În doisprezece ani de existență, **FITB** a fost gazda a 420 de companii din 50 de țări, înregistrând mai bine de două milioane de spectatori la fiecare ediție a sa. Una dintre cele mai importante ediții a fost cea din 1992 când, sub tema „Întâlnirea a două lumi“, s-au celebrat cei 500 de ani trecuți de la descoperirea Americii de către Columb, fiind totodată și prima dată când la Bogota s-au întâlnit trupe de teatru de pe toate continentele globului.

Despre un festival însă nu bugetul și nici numărul spectatorilor sau al spectacolelor reprezintă cel mai grăitor fapt, ci afișul său. Iar afișul Festivalului de la Bogota este absolut impresionant. Europa prezintă trupe faimoase, cum ar fi „Thalia Theater“ din Hamburg cu *Casa Bernardei Alba* (regia Andreas Kriegenburg), „Deutsches Theater Berlin“ cu *Emilia Galotti* de Lessing (regizată de Michael Thalheimer), ori nume deja legendare ale scenei, cum ar fi Jan Fabre care prezintă două spectacole pe texte proprii numite *Când lider este o femeie* și *Îngerul morții*. Semnificativă însă este abundența spectacolelor provenite din partea estică a continentului. Produs de „Festivalul Internațional de Teatru Cehov“, spectacolul *Noaptea regilor* de Shakespeare în regia lui Declan Donellan vine din Rusia, *O sută de minute*, dramatizare montată de Tomás Pandur după *Frații Karamazov* este reprezentată de „Compania Tomás Pandur“ din Slovenia, actorii „Teatrului Dramatic Național“ din Lituania interpretează minunata „povestă“ a revizorului gogolian, îndrumați fiind de Rimas Tuminas, „Teatru Național“ din Muntenegru, în regia lui Paolo Magelli, propune publicului festivalului *Pescărușul* lui Cehov, iar din România, „Teatrul Bulandra“ cu *Anatomie Titus Căderea Romei*. Țara invitată de onoare a acestei ediții este Spania, care va prezenta cinci spectacole de mare succes pe pământ iberic, dintre care menționăm doar *Iuliu Cezar* de Shakespeare, montat de Alex Rigola la *Teatro Lliure* din Barcelona și *Buñuel, Lorca și Dalí* de Alfonso Plou, regia Carlos Martín, de la *Teatro del Temple* din Zaragoza. Extrem-orientalii, japonezi și taiwanezi, oferă o mostră din ceea ce înseamnă pentru ei teatrul contemporan: Teatrul „Pappa Tarahumara“ prezintă în regia și pe textul lui Hiroshi Koike *Ship in a View*, iar „Gloude Gate Company“ din Taiwan *Songs of the wonders* (montat de Lin Hwai-Min).

Cum Festivalul își dorește să fie o punte peste mări și țări, nu pot lipsi de pe afiș spectacole invitate din Australia (ce aduce prin „Company B” *Opera de trei parale* a lui Brecht în regia lui Benedict Andrews și a lui Alan John), ori din America de Nord și de Sud. Prezențe inedite sunt cele ale unor trupe din Bolivia, Mexic, Uruguay sau Venezuela (ca să menționăm doar câteva dintre țările latino-americane prezente), ori bogata ofertă (mai bine de 40 de spectacole) a chiar țării-gazdă, Columbia.

Dorința ce mă urmărește de când am început să mă documentez asupra acestui festival este ca la ediția următoare, cea din 2006 (jubiliară, de altfel), să fie prezent măcar unul dintre redactorii sau colaboratorii revistei noastre, la această mare sărbătoare a teatrului care poartă numele de **Festivalul Ibero-american de Teatru** de la Bogota.

Festival alternativ al artelor scenice

De ceva timp în urmă, Madridul s-a transformat, alături de Paris, Londra, Berlin, Milano, într-unul dintre centrele culturale europene importante din punctul de vedere al ofertei extrem de generoase, al abundenței de festivaluri teatrale, de expoziții, de reprezentații ale companiilor faimoase în lume, ale numelor sonore înscrise pe afișul Teatrului Regal ori ale celor ce dirijează de la pupitrul Auditoriului Național... Între 26 ianuarie și 29 februarie a.c., Consiliul de Cultură al Comunității Madrid, împreună cu Primăria, a organizat cea de-a patra ediție a Festivalului *Scena contemporană – Festival alternativ al artelor scenice* (bugetul alocat evenimentului se ridică la 450.000 de euro). În 33 de zile de maraton artistic, cu un afiș ce conține 62 de titluri de spectacole (38 spaniole și 19 internaționale), în total 157 de reprezentații, festivalul încearcă să descopere artiști cu un stil propriu, ce realizează spectacole novatoare care cu greu și-ar găsi locul în repertoriul unui teatru guvernat de principii comerciale. *Scena contemporană* propune o gură de aer proaspăt și nonconformist într-o lume contaminată de televiziune, musical sau superproducție cinematografică americană.

De origine africană și dedicată marilor cauze ale Continentului Negru, Julie Dossavi prezintă, alături de compania *Les Géographes* (fondată în 1992), spectacolul *Go*, un amestec de sonorități africane și hindi cu muzică house, tehno și reggae. Muză a faimoșilor desenatori Nina Ricci și Yoshiki Hishinuma, Dossavi prezintă o combinație fericită de feminitate și forță scenică, ce transformă dansul într-o sărbătoare a mișcării și a ritmurilor inedite. Din colțul opus al lumii (cel puțin din punct de vedere termic) – adică Islanda, este invitată în festival Erna Omarsdottir. Balerină și coregrafă totodată (la rândul ei muza unui alt mare creator – Jan Fabre), Erna Omarsdottir prezintă spectacolul *IBM-1401, A User's Manual*, bazat pe istoria apariției primului calculator în Islanda în anul 1964. Muzica, semnată de Johann Johannsson – unul dintre compozitorii contemporani islandezi cei mai faimoși – este interpretată în direct de un laptop și de o orgă electronică, având puternică influență tradițională islandeză. Trupa britanică *Pacitti Company* prezintă un studiu al sunetului numit *Audiology*. Spectacolul, se spune, extrem de puternic din punct de vedere vizual și fizic, este interpretat de cinci actori ce combină dansul cu teatrul printr-un limbaj gestual propriu și prin muzică, recreând scenic spiritul novator al lui Bob Wilson. Printre atâtea titluri de spectacole ce aduc în prim-plan mișcarea și dansul, sonoritatea și muzica, se poate crede că